

תאריך חתימת מסמך: 23.03.22

תאריך אחרון להגשה: 08.04.22

ת.א. 35630-04-21

בבית המשפט המחוזי

מחוז מרכז

תחשיב נזק מטעם הנתבעים

בעניין:

התובע:
עואיד סעיד דרכון מס' 962506606
מכפר עורתא (רשות פלסטינאית)
ע"י ב"כ עו"ד מ. רוט ואח'
מרח' מוטה גור 9, פתח-תקוה
טל': 03-5788780 פקס: 03-5788784

- נ ג ד -

הנתבעות:
1. כרמיה (קסטנבוים) טכסטיל בע"מ ח.פ. 513561985
מרח' חוצות היוצר 25, אשקלון

2. בנימין קסטנבוים יבוא שיווק והפצה בע"מ
ח.פ. 515985042

3. בנימין קסטנבוים

נתבעות 1 ו-3 ע"י ב"כ עוה"ד ע. חרל"פ
ו/או א. לוי ו/או ט. שליט
ו/או י. זליקוביץ ו/או צ. איש-טוב ו/או מ. אלנתן
ו/או ר. אלחדיף ו/או א. ולדמן ו/או ר. לובומסקי,
ו/או ע. חרל"פ ו/או נ. אגמון ו/או ד. לוי
ו/או י. שליט ו/או מ. כזם
מדרך מנחם בגין 7 (בית גבור ספורט), רמת-גן 5268102
טל: 03-7549966 פקס: 03-7549970
דוא"ל: harlap@harlap.co.il e.mail-

1. לצערם של נתבעים 2-3 כרך התובע את כל הנתבעים בחבילה אחת כאשר כהגדרתו

בסעיף 8 לתחשיב "התובע עבד אצל הנתבעים ו/או מי מהם" ...

2. המדובר בניסיון לא ראוי לצרף סתם כך שני נתבעים שאין להם יד ורגל בתביעה זו.
3. כאמור נתבעת 1 כרמיה קסטנבוים טקסטיל בע"מ היא, והיא בלבד הייתה מעבידתו של התובע.
- היא זו שהורתה לו היכן ומה לעשות, היא זו ששילמה שכרו, היא זו שעסקה בפועל ביצור (מילוי שמיכות וכריות) והתובע אכן נפגע בשירותה.
4. נתבעת 2 הינה חברה נפרדת לחלוטין שהוקמה לצורך שווק ומכירות בע"מ, לא עסקה כלל ביצור, וממילא התובע מעולם לא עבד אצלה או בפיקוחה, ודין התביעה נגדה להידחות.
5. נתבע 3 הינו אדם פרטי, אשר עסק בשיווק תוצרת המפעל כמנהלה של נתבעת 2 בלבד. התובע בתחשיב הנזק מטעמו טען כי הוא עצמו (הנתבע) עמד לידו בעת התאונה ונתן לו הוראות.
- המדובר בשקר במפגיע שנולד רק לצורך התביעה, כאשר הנתבע היה בדרכו החוצה לפגישה כאשר ארעה התאונה, וממילא לא נתן הוראות ולא עמד לצדו של התובע. ויודגש הנתבע 3 הינו לקוח של נתבעת 1 והיה מגיע מדי יום להעמיס סחורה על רכבו ומפיץ אותה לחנויות הוא לא היה עובד של הנתבעת 1 וממילא לא מעבידו של התובע.
6. נתבעות 2-3 יעמדו על כך שדין התביעה נגדם להידחות בהיעדר כל עילה שכדין כנגדם.
7. המדובר בתובע, עובד ותיק בחברה של נתבעת 1, אשר מסיבה לא ברורה הכניס ידו לתוך המכונה בעודה עובדת (!) תוך הפרת כל כללי הזהירות הידועים לו היטב משנים רבות בהן עבד בחברה. ויודגש אין מדובר במכונה חדשה אלא במכונה שהתובע הכיר היטב.
8. הנתבעות יטענו כי מדובר ברשלנות משמעותית ביותר של התובע. יחד עם זאת, הפסיקה בעניין זה ידועה היטב ואין צורך לחזור עליה, עיקר נטל האחריות במקרה זה מוטל על שכס המעביד, ומוצע לצורכי פשרה לפצות את התובע את התובע בשיעור הפיצוי המגיע לו בניכוי אשם תורם של 20% .

9. הצדדים הסכימו כי קביעות המל"ל הרפואיות בלבד יחייבו גם בתביעה. לתובע נקבעו 60% בגין קטיעת יד ימין, 20% בגין פוסט טראומה ו-10% בגין צלקת.

10. התובע הינו תושב שטחים שעבד אצל הנתבעת 1 והשתכר 4,700 ₪ לחודש. מעבר לשכר מדווח זה לא שולם לו כל שכר. גם שכר זה שולם לבקשתו של התובע במזומן, שכן לטעמו היו לו בעיות בבנק.

11. הנתבעת נכונה להכיר כי התובע יליד 28.11.1970 שנפגע ב-11.08.20 בעודו בן 50 לא עבד מיום התאונה והיה באי כושר עבודה עד היום (17 חודש).

$$17 \times 4,700 = 80,000 \text{ חודש}$$

יודגש כי התובע היה מגיע מעת לעת למפעל (לאחר התאונה) והיה מקבל סכומי כסף במזומן כדי שיהיה לו ממה לחיות, אשר הנתבעת מעריכה אותם בכ-50,000 ₪.

12. הנתבעת תטען כי התובע יכול לעבוד בעבודה קלה המתאימה לנכה ומוצע כי הפיצוי לעתיד יהיה על בסיס הפסד של 4,000 ₪. ויודגש לתובע רישיון נהיגה למונית והוא יכול לעבוד בעבודה זו למשל כמו גם בעבודות קלות אחרות.

מאחר ולתובע נותרו עוד 17 שנות עבודה (מקדם היוון 160) החישוב הינו :

$$160 \times 4,000 = 640,000$$

מאחר ולא ברור אם התובע יכול להמשיך לעבוד בארץ עד גיל 67, שכן הינו תושב השטחים – אינו אזרח ישראלי.

מוצע לצרכי פשרה בלבד להעמיד את הפיצוי לעתיד על 500,000 ₪.

13. בהיות התאונה תאונת עבודה, זכאי התובע לכל הטיפולים הרפואיים חנם אין כסף לרבות נסיעות לטיפולים.

הפגיעה הינה בידו של התובע ואין כל מניעה כי נסיעותיו "הרגילות" יימשכו כרגיל, ואין כל סיבה לפיצוי כלשהו בגין ניידות מקום שהפגיעה הינה בידו.

14. כן הדבר גם באשר לדרישת התובע ל"הוצאות רכב" כאשר לא נטען שיש ברשותו רכב. אגב כך, בהיות התאונה תאונת עבודה "הוצאות רכב" משמעותם הוצאה בגין תפוח הגה בלבד אשר מלבד כך שעלותו שולית והרי הינה מכוסה במסגרת המל"ל.

15. התובע דורש לא פחות מ-100,000 בגין הוצאות רפואיות, תוך שהינו "שוכח" כי מדובר בתאונת עבודה וכל הוצאותיו מכוסות .

16. אין כל מקום לפיצוי בגין תותבת מקום שהמל"ל ומשרד הבריאות מעניקים אותה חינם ללא השתתפות עצמית.

17. אין כל מקום ל"הוצאות דיור", כאשר הפגיעה הינה בידו של התובע.

18. התובע זכאי לפיצוי בגין עזרת אחר, שכן ידו נקטעה. התובע לא הוציא עד כה ולו אגורה שחוקה בגין עזרת אחר (וסביר להניח שגם לא יוציא) אך ללא ספק מגיע לו פיצוי, ומוצע לצרכי פשרה סכום גלובלי של 200,000 ₪.

19. כאב וסבל – נוכח נכותו המשמעותית מוצע 300,000 ₪.

20. סך פיצוי התובע:

הפסד שכר לעבר	80,000 ₪
הפסד שכר לעתיד	500,000 ₪
לעזרת אחר	200,000 ₪
כאב וסבל	300,000 ₪

סך נזקי התובע 1,080,000 ₪

מסך זה מוצע לנכות 20% רשלנות תורמת, וכן תגמולי המל"ל (יוער כי הח"מ הזמין את פירוט תגמולי המל"ל אך טרם קיבלם. עם קבלתם ישלם לאקטואר לצורך הכנת חוות דעת מתאימה).

אלי לוי, עו"ד
מ.ר. 12459
מנחם בגין 7, ר"ג

אלי לוי, עו"ד
ב"כ הנתבעות 1,3

ע. חרל"פ ושות', עו"ד